

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

65. vuosikerta

7. helmikuuta 2022

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2022/C 64/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2022/C 64/02 Asia C-375/20: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 13.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação de Coimbra – Portugali) – Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal, aiemmin Liberty Seguros SA v. DR (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus – Direktiivi 2009/103/EY – Väärien tietojen perusteella tehty vakuutus sopimus – Ilman lupaa suoritettavat kansainväliset henkilö- ja tavarankuljetukset – Vakuutus sopimuksen mitättömyys – Mahdollisuus vedota sopimuksen mitättömyyteen suhteessa kolmansiin vahingonkäräjöihin ja laitoksiin, joiden tehtävänä on maksaa korvaus vahingonkäräjöille) 2

2022/C 64/03 Asia C-583/20: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 21.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kúria – Unkari) – EuroChem Agro Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla – Yhteinen arvonlisävero järjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 273 artikla – Petostentorjunta – Tavarankuljetuksiin liittyvä ilmoittamisvelvollisuus – Maantiekuljetusten sähköinen seurantarjestelmä – Riskialttiisiin verovelvollisiin sovellettava sanktiojärjestelmä) 3

2022/C 64/04	Asia C-691/20: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 22.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho – Portugali) – B v. O, P, OP, G ja N (Ennakkoratkaisupyyntö – Euroopan unionin oikeus – Periaatteet – SEUT 18 artikla – Yhdenvertainen kohtelu – Kansalaisuuteen perustuva syrjintä – Kielto – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – Konserniyhtiöiden yhteisvastuu jonkin niistä tekemään työsopimukseen perustuvista veloista – Yhtiöiden, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa, poissulkeminen kyseisen jäsenvaltion kansallisen säännösten perusteella)	3
2022/C 64/05	Asia C-87/21: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 14.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Cluj – Romania) – NSV ja NM v. BT (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Soveltamisala – 1 artiklan 2 kohta – Pakottavia lakeja tai asetuksia heijastavat sopimusehdot – Valuuttamääräiset luottosopimukset – Valuuttakurssiriskiä koskevat sopimusehdot, joissa toistetaan kansallisen oikeuden dispositiivinen säännös – Lainanantajana olevalle rahoituslaitokselle kuuluvan tietojenantovelvoitteen väitetty laiminlyönti – Vilpittömyyttä mieltä koskeva edellytys – Kansallisen tuomioistuimen on tutkittava asia ensisijaisesti direktiivin 93/13 1 artiklan 2 kohdan kannalta)	4
2022/C 64/06	Asia C-316/21: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 6.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Belgia) – Monument Vandekerckhove NV v. Stad Gent (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Direktiivi 2014/24/EU – Menettelyn kulku – Osallistujien ja sopimuskumppanien valinta – Tarjoaja, joka käyttää hyväksi muiden yksiköiden voimavaroja hankintaviranomaisen vaatimusten täyttämiseksi – Yksikkö, jonka voimavaroja tarjoaja aikoo käyttää, ei täytä teknistä ja ammatillista pätevyyttä koskevia edellytyksiä – Velvollisuus sallia se, että mainittu tarjoaja korvaa mainitun yksikön toisella – Suhteellisuusperiaate)	5
2022/C 64/07	Asia C-193/21 P: Valitus, jonka RY on tehnyt 25.3.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-824/19, RY v. komissio, 13.1.2021 antamasta tuomiosta	5
2022/C 64/08	Asia C-382/21 P: Valitus, jonka EUIPO on tehnyt 23.6.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) 14.4.2021 asiassa T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR v. EUIPO annetusta tuomiosta	6
2022/C 64/09	Asia C-387/21 P: Valitus, jonka Asolo LTD ja WeMO Brands BV ovat tehneet 23.6.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-509/19, Asolo v. EUIPO, 28.4.2021 antamasta tuomiosta	7
2022/C 64/10	Asia C-473/21 P: Valitus, jonka Franz Schröder GmbH & Co. KG on tehnyt 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-854/19, Franz Schröder v. EUIPO, 2.6.2021 antamasta tuomiosta	7
2022/C 64/11	Asia C-474/21 P: Valitus, jonka Franz Schröder GmbH & Co. KG on tehnyt 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-855/19, Franz Schröder v. EUIPO, 2.6.2021 annetusta tuomiosta	7
2022/C 64/12	Asia C-475/21 P: Valitus, jonka Franz Schröder GmbH & Co. KG on tehnyt 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-856/19, Franz Schröder v. EUIPO, 2.6.2021 annetusta tuomiosta	8
2022/C 64/13	Asia C-520/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Puola) on esittänyt 24.8.2021 – A.S. v. Bank M. SA	8
2022/C 64/14	Asia C-523/21 P: Valitus, jonka Innovative Cosmetic Concepts LLC on tehnyt 24.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-196/20, Chanel v. EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO), 16.6.2021 antamasta tuomiosta	9
2022/C 64/15	Asia C-537/21 P: Valitus, jonka PL on tehnyt 25.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-586/19, PL v. komissio, 16.6.2021 antamasta tuomiosta	9
2022/C 64/16	Asia C-582/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie (Puola) on esittänyt 17.9.2021 – FY v. Profi Credit Polska S.A.	10

2022/C 64/17	Asia C-589/21 P: Valitus, jonka Abitron Germany GmbH on tehnyt 23.9.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-75/20, Abitron Germany GmbH v EUIPO, 14.7.2021 antamasta tuomiosta	11
2022/C 64/18	Asia C-619/21 P: Valitus, jonka Cora on tehnyt 1.10.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-500/19, Coravin v. EUIPO – Cora (CORAVIN), 20.7.2021 antamasta määräyksestä .	11
2022/C 64/19	Asia C-632/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instruccion nº 2 de Granadilla de Abona (Espanja) on esittänyt 14.10.2021 – JF ja NS v. Diamond Resorts Europe Limited (Sucursal en España), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. ja Sunterra Tenerife Sales S.L.	12
2022/C 64/20	Asia C-635/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Bremen (Saksa) on esittänyt 15.10.2021– LB GmbH v. Hauptzollamt D	13
2022/C 64/21	Asia C-640/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Cluj (Romania) on esittänyt 19.10.2021 – SC Zes Zollner Electronic SRL v. Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj-Napoca	13
2022/C 64/22	Asia C-654/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Warszawie (Puola) on esittänyt 28.10.2021 – LM v. KP	14
2022/C 64/23	Asia C-664/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 5.11.2021– EC PLUS ULTRA COSMETICS AG v. Slovenian tasavalta	14
2022/C 64/24	Asia C-669/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugali) on esittänyt 9.11.2021 – Gencoal S.A. v. Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda, BT	15
2022/C 64/25	Asia C-670/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Köln (Saksa) on esittänyt 9.11.2021 – BA v. Finanzamt X	16
2022/C 64/26	Asia C-687/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hagen (Saksa) on esittänyt 16.11.2021 – BL v. Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen	16
2022/C 64/27	Asia C-689/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 16.11.2021 – X v. Udlændinge- og Integrationsministeriet	17
2022/C 64/28	Asia C-691/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 18.11.2021 – Cafpi SA ja Aviva Assurances SA v. Enedis SA	18
2022/C 64/29	Asia C-702/21 P: Valitus, jonka Laboratoire Pareva on tehnyt 19.11.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-337/18 ja T-347/18, Laboratoire Pareva ja Biotech3D v. komissio, 15.9.2021 antamasta tuomiosta	18
2022/C 64/30	Asia C-705/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Győri Ítéletábla (Unkari) on esittänyt 23.11.2021 – MJ v. AxFina Hungary Zrt.	19
2022/C 64/31	Asia C-707/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 24.11.2021 – Recamier SA v. BR	20
2022/C 64/32	Asia C-711/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 25.11.2021 – XXX v. Belgian valtio, jota edustaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista vastaava valtiosihtööri	21
2022/C 64/33	Asia C-712/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 25.11.2021 – XXX v. Belgian valtio, jota edustaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista vastaava valtiosihtööri	21
2022/C 64/34	Asia C-719/21 P: Valitus, jonka Frédéric Jouvin on tehnyt 25.11.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-472/20 ja T-472/20 AJ II, Jouvin v. komissio, 26.4.2021 antamasta määräyksestä	22
2022/C 64/35	Asia C-726/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Županijski sud u Puli (Kroatia) on esittänyt 30.11.2021 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat GR, HS, IT ja INTER CONSULTING D.O.O., selvitystilassa	23

2022/C 64/36	Asia C-742/21 P: Valitus, jonka Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré ym. ovat tehneet 30.11.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-777/19, CAPA ym. v. komissio, 15.9.2021 antamasta tuomiosta	24
2022/C 64/37	Asia C-757/21 P: Valitus, jonka Nichicon Corporation on tehnyt 9.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-342/18, Nichicon Corporation v. komissio, 29.9.2021 antamasta tuomiosta	25
2022/C 64/38	Asia C-759/21 P: Valitus, jonka Nippon Chemi-Con Corporation on tehnyt 10.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-363/18, Nippon Chemi-Con Corporation v. komissio, 29.9.2021 antamasta tuomiosta	26
2022/C 64/39	Asia C-366/19: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – "BOSOLAR" EOOD v. "CHEZ ELEKTRO BULGARIA" AD, "NATSIONALNA ELEKTRICHESKA KOMPANIA" EAD:n osallistuksessa asian käsittelyyn	28
2022/C 64/40	Asia C-136/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Constitucional – Portugali) – Autoridade Tributária e Aduaneira v. VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda	28
Unionin yleinen tuomioistuin		
2022/C 64/41	Asia T-751/21: Kanne 26.11.2021 – EMS Electro Medical Systems v. EUIPO (AIRFLOW)	29
2022/C 64/42	Asia T-762/21: Kanne 8.12.2021 – C&C IP UK v. EUIPO – Tipico Group (t)	29
2022/C 64/43	Asia T-766/21: Kanne 9.12.2021 – Daw v. EUIPO – Sapa Building Systems (alpina)	30
2022/C 64/44	Asia T-776/21: Kanne 14.12.2021 – Gameageventures v. EUIPO (GAME TOURNAMENTS)	31

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2022/C 64/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 51, 31.1.2022

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 37, 24.1.2022

EUVL C 24, 17.1.2022

EUVL C 11, 10.1.2022

EUVL C 2, 3.1.2022

EUVL C 513, 20.12.2021

EUVL C 502, 13.12.2021

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 13.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação de Coimbra – Portugali) – Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal, aiemmin Liberty Seguros SA v. DR

(Asia C-375/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus – Direktiivi 2009/103/EY – Väärien tietojen perusteella tehty vakuutus sopimus – Ilman lupaa suoritettavat kansainväliset henkilö- ja tavarakuljetukset – Vakuutus sopimuksen mitättömyys – Mahdollisuus vedota sopimuksen mitättömyyteen suhteessa kolmansiin vahingonkärtsijöihin ja laitoksiin, joiden tehtävänä on maksaa korvaus vahingonkärtsijöille)

(2022/C 64/02)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação de Coimbra

Asianosaiset

Kantaja: Liberty Seguros, Companhia de Seguros y Reaseguros, SA – Sucursal em Portugal, aiemmin Liberty Seguros SA

Vastaaja: DR

Muut osapuolet: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT ja Seguradoras Unidas SA

Määräysosa

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäistä kohtaa ja 13 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka vaikutuksesta moottoriajoneuvon käyttämiseen liittyvän onnettomuuden seurauksena vahinkoa kärsineitä henkilöitä vastaan voidaan vedota siihen, että ajoneuvon käyttämiseen liittyvän vastuun varalta otettu vakuutus sopimus on mitätön siitä syystä, että vakuutusnottaja harjoittaa kansainväliseen liikenteeseen liittyvää liiketoimintaa ilman lupaa ja että tämä on kyseisen sopimuksen tekemisen yhteydessä jättänyt antamatta tietoja tai antanut vääriä tietoja vakuutusyhtiölle, vaikka kolmannet vahingonkärtsijät olisivat matkustajia, jotka eivät voineet olla tietämättä tällaista luvan puuttumisesta.

⁽¹⁾ EUVL C 348, 19.10.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 21.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kúria – Unkari) – EuroChem Agro Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-583/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 273 artikla – Petostentorjunta – Tavarankuljetuksiin liittyvä ilmoittamisvelvollisuus – Maantiekuljetusten sähköinen seurantajärjestelmä – Riskialttiisiin verovelvollisiin sovellettava sanktiojärjestelmä)

(2022/C 64/03)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Asianosaiset

Kantaja: EuroChem Agro Hungary Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Määräysosa

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 273 artiklaa ja suhteellisuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään kansallisen oikeuden mukaisesti ”riskialttiiksi verovelvolliseksi” luokitellulle verovelvolliselle määrättävästä seuraamusmaksusta, jolla sanktioidaan sääntöjenvastaisuudet tavaroiden lähettämistä koskevissa ilmoituksissa ja jonka määrä ei voi missään tapauksessa olla vähemmän kuin 30–40 prosenttia tavaroiden arvosta.

⁽¹⁾ EUVL C 28, 25.1.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 22.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho – Portugali) – B v. O, P, OP, G ja N

(Asia C-691/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Euroopan unionin oikeus – Periaatteet – SEUT 18 artikla – Yhdenvertainen kohtelu – Kansalaisuuteen perustuva syrjintä – Kielto – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – Konserniyhtiöiden yhteisvastuu jonkin niistä tekemään työsopimukseen perustuvista veloista – Yhtiöiden, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa, poissulkeminen kyseisen jäsenvaltion kansallisen säännösten perusteella)

(2022/C 64/04)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho

Asianosaiset

Kantaja: B

Vastaajat: O, P, OP, G ja N

Määräysosa

SEUT 49 artiklalla täytäntöönpantua syrjimättömyysperiaatetta on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan yhtiötä, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa sen määräysvallassa olevalla yhtiöllä on kotipaikka, ei voida pitää yhteisvastuullisena viimeksi mainitun yhtiön tekemään työsopimukseen perustuvista veloista.

(¹) EUVL C 110, 29.3.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 14.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Cluj – Romania) – NSV ja NM v. BT

(Asia C-87/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Kuluttajansuoja – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Soveltamisala – 1 artiklan 2 kohta – Pakottavia lakeja tai asetuksia heijastavat sopimusehdot – Valuuttamääräiset luottosopimukset – Valuuttakurssiriskiä koskevat sopimusehdot, joissa toistetaan kansallisen oikeuden dispositiivinen säännös – Lainanantajana olevalle rahoituslaitokselle kuuluvan tietojenantovelvoitteen väitetty laiminlyönti – Vilpittömyä mieltä koskeva edellytys – Kansallisen tuomioistuimen on tutkittava asia ensisijaisesti direktiivin 93/13 1 artiklan 2 kohdan kannalta)

(2022/C 64/05)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Cluj

Asianosaiset

Kantajat: NSV ja NM

Vastaaja: BT

Määräysosa

Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 1 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan väliseen valuuttamääräiseen luottosopimukseen sisällytetty ehto, joka ilmentää kansallisen oikeuden dispositiivista säännöstä, ei kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan, vaikka

- kansallinen lainsäätäjä ei ole tarkastellut mainittua kansallisen oikeuden säännöstä kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan etujen tasapainottamisen kannalta kuluttajien kanssa tehtyjen pankkilainasopimusten erityisessä asiayhteydessä
- elinkeinonharjoittaja on sisällyttänyt kyseisen ehdon sopimukseen noudattamatta tietojenanto- ja avoimuusvelvoitettaan
- on olemassa viitteitä siitä, että asianomainen elinkeinonharjoittaja on sisällyttänyt kyseisen ehdon sopimukseen vilpillisessä mielessä, koska elinkeinonharjoittaja ei voi olla tietämättä, että ehdon soveltaminen saattaa luoda kuluttajan vahingoksi huomattavan epätasapainon mainitun sopimuksen osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien välille.

(¹) EUVL C 206, 31.5.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 6.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Belgia) – Monument Vandekerckhove NV v. Stad Gent

(Asia C-316/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Direktiivi 2014/24/EU – Menettelyn kulku – Osallistujien ja sopimuskomppanioiden valinta – Tarjoaja, joka käyttää hyväksi muiden yksiköiden voimavaroja hankintaviranomaisen vaatimusten täyttämiseksi – Yksikkö, jonka voimavaroja tarjoaja aikoo käyttää, ei täytä teknistä ja ammatillista pätevyyttä koskevia edellytyksiä – Velvollisuus sallia se, että mainittu tarjoaja korvaa mainitun yksikön toisella – Suhteellisuusperiaate)

(2022/C 64/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Asianosaiset

Valittaja: Monument Vandekerckhove NV

Vastapuoli: Stad Gent

Muut osapuolet: Denys NV ja Aelterman BVBA

Määräysosa

Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU 63 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen, sellaisina kuin ne ilmaistaan kyseisen direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa, kanssa, on tulkittava siten, että jos hankintaviranomainen toteaa, ettei yksikkö, jonka voimavaroja talouden toimija aikoo käyttää, täytä valintaperusteita, sen on kehoitettava kyseistä toimijaa korvaamaan kyseinen yksikkö toisella, ellei se halua tulla suljetuksi pois kyseessä olevasta julkisista hankintaa koskevasta sopimusentekomenettelystä.

⁽¹⁾ EUVL C 320, 9.8.2021.

Valitus, jonka RY on tehnyt 25.3.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-824/19, RY v. komissio, 13.1.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-193/21 P)

(2022/C 64/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: RY (edustaja: J.-N. Louis, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 9.12.2021 antamallaan määräyksellä jättänyt valituksen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Valitus, jonka EUIPO on tehnyt 23.6.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) 14.4.2021 asiassa T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR v. EUIPO annetusta tuomiosta

(Asia C-382/21 P)

(2022/C 64/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Hanf, D. Gája, E. Markakis ja V. Ruzek)

Muu osapuoli: The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR

Valittajan vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan 14.4.2021 asiassa The KaiKai Company Jaeger Wichmann v. EUIPO annetun tuomion (Voimistelu- tai urheilulaitteet ja -välineet) (T-579/19, EU:T:2021:186)
- hylkää kokonaisuudessaan kanteen, jonka ensimmäisen oikeusasteen kantaja on nostanut kolmannen valituslautakunnan asiassa R 573/2019-3 tekemästä päätöksestä
- velvoittaa ensimmäisen oikeusasteen kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka valittajalle ovat aiheutuneet valitusasteessa ja asian käsittelystä yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajana oleva EUIPO vetoaa asetuksen (EY) N:o 6/2002⁽¹⁾ 41 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevaan valitusperusteeseen, jonka osalta nousee esille Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 a artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettu unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta merkityksellinen kysymys.

Valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen N:o 6/2002 41 artiklan 1 kohtaa, koska tuomiossa todetaan kyseisen säännöksen selvän ja yksiselitteiden sanamuodon vastaisesti, ettei kyseistä säännöstä sovelleta (*lacuna legis*) siinä tapauksessa, että rekisteröidyn yhteisömallin etuoikeus perustuu aikaisempaan "patenttiin".

Yleinen tuomioistuin on kyseisen toteamuksen osalta jättänyt ottamatta huomioon sen, että unionin lainsäätävä on kyseisellä säännöksellä halunnut selvästi ja yksiselitteisesti sulkea pois mahdollisuuden käyttää patenteja etuoikeusvaatimusten perusteena rekisteröityjen yhteisömallien osalta ja rajata tällaiset vaatimukset yksinomaan aiempiin malleihin tai hyödyllisyyksimalleihin.

Valituksenalaisella tuomiolla rikotaan lisäksi asetuksen N:o 6/2002 41 artiklan 1 kohtaa siten, että siinä korvataan kyseisen säännöksen nimenomainen ja tyhjentävä säännöstö turvautumalla suoraan Pariisin yleissopimuksen 4 artiklaan.⁽²⁾ Tästä seuraa välttämättä se, että mainitun 4 artiklan sisällöllä katsotaan olevan välitön oikeusvaikutus, mikä on ristiriidassa unionin tuomioistuimen sellaisen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan kyseisellä yleissopimuksella tai TRIPS-sopimuksella⁽³⁾ ei luoda yksityisten hyväksi oikeuksia, joihin nämä voivat vedota unionin tuomioistuimissa unionin oikeuden perusteella.

Lopuksi valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen N:o 6/2002 41 artiklan 1 kohtaa siten, että siinä lisäksi korvataan kyseisen säännöksen nimenomainen ja tyhjentävä säännöstö Pariisin yleissopimuksen 4 artiklan virheellisellä tulkinnalla. Mainittu yleissopimus ei sisällä oikeusperustaa, jonka perusteella voitaisiin tukea yleisen tuomioistuimen toteamuksia siitä, että etuoikeusvaatimus rekisteröidyn yhteisömallin osalta voidaan perustaa patenttiin 12 kuukauden etuoikeusajassa.

Niiden peruseräaatteiden, joilla säännellään kansainvälisen oikeuden ja unionin oikeuden välistä suhdetta ja joita valituksenalaisessa tuomiossa ei ole otettu huomioon, tarkoituksena on muun muassa suojata unionin oikeusjärjestyksen institutionaalista tasapainoa ja itsenäisyyttä, ja niillä on merkittävä, perustavanlaatuinen asema unionin oikeusjärjestyksessä. Valituksenalainen tuomio ei ainoastaan vaikuta kysymykseen, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien rekisteröintiin liittyviä etuoikeusvaatimuksia, vaan se merkitsee myös ennakkotapausta kaikkien TRIPS-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien sääntelyalojen kannalta.

Valitusluvan myöntäminen

Unionin tuomioistuimen (valituslupajaosto) 10.12.2021 antamalla määräyksellä valituslupa myönnettiin koko valituksen osalta.

(¹) Yhteisömallista 12.12.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 6/2002 (EYVL 2002, L 3, s. 1).

(²) Teollisoikeuden suojelemista koskeva 20.3.1983 tehty Pariisin yleissopimus, jota on tarkistettu viimeksi Tukholmassa (Ruotsi) 14.7.1967 ja muutettu 28.9.1979 (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 828, nro 11851, s. 305; jäljempänä Pariisin yleissopimus).

(³) Teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehty sopimus (EYVL 1994, L 336, s. 214; jäljempänä TRIPS-yleissopimus).

Valitus, jonka Asolo LTD ja WeMO Brands BV ovat tehneet 23.6.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-509/19, Asolo v. EUIPO, 28.4.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-387/21 P)

(2022/C 64/09)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittajat: Asolo LTD ja WeMO Brands BV (edustajat: W. Pors, advocaat, N. Dorenbosch, advocaat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) totesi 13.12.2021 antamassaan määräyksessä, ettei valitusta oteta tutkittavaksi ja että Asolo LTD ja WeMo Brands BV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Franz Schröder GmbH & Co. KG on tehnyt 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-854/19, Franz Schröder v. EUIPO, 2.6.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-473/21 P)

(2022/C 64/10)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Franz Schröder GmbH & Co. KG (edustajat: L. Pechan ja N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja RDS Design ApS

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 8.12.2021 antamallaan määräyksellä jättänyt valitusluvan myöntämättä ja määrännyt Franz Schröder GmbH & Co. KG:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Franz Schröder GmbH & Co. KG on tehnyt 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-855/19, Franz Schröder v. EUIPO, 2.6.2021 annetusta tuomiosta

(Asia C-474/21 P)

(2022/C 64/11)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Franz Schröder GmbH & Co. KG (edustajat: L. Pechan ja N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, RDS Design ApS

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) päätti 8.12.2021 antamallaan määräyksellä, ettei valituslupaa myönnetä ja että Franz Schröder GmbH & Co. KG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Franz Schröder GmbH & Co. KG on tehnyt 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-856/19, Franz Schröder v. EUIPO, 2.6.2021 annetusta tuomiosta

(Asia C-475/21 P)

(2022/C 64/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Franz Schröder GmbH & Co. KG (edustajat: L. Pechan ja N. Fangmann, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, RDS Design ApS

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) päätti 8.12.2021 antamallaan määräyksellä, ettei valituslupaa myönnetä ja että Franz Schröder GmbH & Co. KG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Puola) on esittänyt 24.8.2021 – A.S. v. Bank M. SA

(Asia C-520/21)

(2022/C 64/13)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Puola)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A.S.

Vastaaja: Bank M. SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa sekä tehokkuusperiaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tuomioistuin tulkitsee kansallista säännöstöä siten, että jos tuomioistuin toteaa pankin ja kuluttajan tekemän sopimuksen alusta alkaen pätemättömäksi siihen sisällytettyjen kohtuuttomien sopimusehtojen vuoksi, sopimuspuolet voivat vaatia tämän sopimuksen mukaisesti maksettujen varojen (pankki lainapääomaa, kuluttaja lyhennyseriä, maksuja, palkkioita ja vakuutusmaksuja) palauttamisen ja maksukehotuksesta alkaen laskettavan lakisääteisen viivästyskoron lisäksi mitä tahansa muita suorituksia, mukaan lukien saatavia (erityisesti korvausta, vahingonkorvausta, kulujen korvaamista tai suorituksen mukauttamista), jotka johtuvat siitä, että

- 1) rahasuorituksen suorittajalta on väliaikaisesti evätty mahdollisuus käyttää varojaan, minkä vuoksi hän on menettänyt mahdollisuuden sijoittaa varat ja saada siten etua
- 2) rahasuorituksen suorittajalle aiheutui kuluja lainasopimuksen hallinnoinnista ja varojen siirtämisestä toiselle osapuolelle
- 3) rahasuorituksen saaja sai etua siitä, että hän voi väliaikaisesti käyttää muiden varoja, mukaan lukien sijoittaa varat ja voi saada siten etua
- 4) rahasuorituksen saajalla oli mahdollisuus väliaikaisesti käyttää muiden varoja vastikkeetta, mikä ei olisi mahdollista markkinatalousolosuhteissa

- 5) rahan ostovoima aleni ajan kulumisen takia, mikä merkitsee todellista tappiota rahasuorituksen suorittajalle
- 6) varojen antamista käyttöön väliaikaisesti voidaan pitää palvelun suorittamisena, josta rahasuorituksen suorittaja ei saanut korvausta?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Valitus, jonka Innovative Cosmetic Concepts LLC on tehnyt 24.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-196/20, Chanel v. EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO), 16.6.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-523/21 P)

(2022/C 64/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Innovative Cosmetic Concepts LLC (edustajat: J. Oria Sousa-Montes, P. Revuelta Martos ja I. Temiño Cenicerós)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), Chanel

Unionin tuomioistuin on 16.12.2021 antamallaan määräyksellä määrännyt, ettei valituslupaa myönnetä.

Valitus, jonka PL on tehnyt 25.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-586/19, PL v. komissio, 16.6.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-537/21 P)

(2022/C 64/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: PL (edustaja: N. de Montigny, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- hyväksyy valituksen ja kumoaa valituksenalaisen tuomion
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan valittajalle tästä menettelystä ja ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat pääasialliset perusteet ja väitteet:

1. Kumoamiskanteen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osan hylkääminen:

Unionin yleisen tuomioistuimen käyttämää termiä "ilmiantaja" ei esiinny henkilöstösäännöissä, ja se merkitsee puolueellista ja negatiivista arviointia.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja toiminut vastoin asiassa T-689/16 vahvistettua oikeuskäytäntöä, kun se on välttämätöntä osoittaa yhteys riitautetun arvioinnin ja valittajan tekemän väärinkäytösten ilmoittamisen välillä.

Unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta todistusaineistoa ja väärinkäytösten ilmoittajan asemaan liittyvän suojelun ulottuvuuden ja on lainvastaisesti kääntänyt todistustaakan.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja lausunut kanteen ulkopuolelta katsoessaan, että valittaja ei ollut pyytänyt pääsihteerä toimimaan arvioinnin tarkastajana tai pyytänyt arviointikomiteaa kokoontumaan.

2. Kumoamiskanteen ensimmäisen kanneperusteen toisen osan hylkääminen

Unionin yleinen tuomioistuin on lainvastaisesti hyväksynyt komission esittämän liitteen D7 ja pitänyt sitä luotettavana.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja lausunut kanteen ulkopuolelta moittiessaan valittajaa siitä, että tämä ei ollut riitauttanut F:n nimeämistä arvioijaksi arviointikierroksen aikana. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole noudattanut yleisten täytäntöönpanosääntöjen 3 artiklan 3 kohtaa.

Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että valittaja ei ollut osoittanut, että arviointi olisi voinut olla toisenlainen ilman ilmoitettua väärinkäytöstä.

3. Kumoamiskanteen toisen kanneperusteen toisen osan hylkääminen

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole käsitellyt liitteen D.7 hyväksyttävyyttä ja luotettavuutta, vaikka se on tukeutunut tähän asiakirjaan.

Unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta väärinkäytösten ilmoittajan asemaan liittyvän suojelun ja se ei ole tutkinut sitä, onko arviointimenettely ollut puolueellinen.

Unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut ennakolta kumoamistuomion mahdollisen lopputuloksen ja lausunut kanteen ulkopuolelta. Lisäksi se on loukannut kontradiktorista periaatetta.

Unionin yleinen tuomioistuin on myös soveltanut virheellisesti arviointia koskevia yleisiä täytäntöönpanosääntöjä.

4. Kumoamiskanteen kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan hylkääminen

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon tosiseikkoja ja osapuolten esittämiä asiakirjoja, kun se on katsonut, että kertomus perustui täsmällisiin, luotettaviin ja varmennettuihin tietoihin. Lisäksi se on soveltanut kanneperusteen tutkittavaksi ottamista koskevaa lainvastaista edellytystä ja rikkonut sääntöjä, joita sovelletaan pitkäaikaisten poissaolojen tapauksessa. Se on myös lainvastaisesti jättänyt arvioimatta valittajan todellisen tilanteen.

5. Kumoamiskanteen kolmannen kanneperusteen toisen osan hylkääminen

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut asian selvittämistä koskevia sääntöjä ja se on loukannut kontradiktorista periaatetta ja puolustautumisoikeuksien periaatetta.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okregowy Warszawa-Praga w Warszawie (Puola) on esittänyt
17.9.2021 – FY v. Profi Credit Polska S.A.**

(Asia C-582/21)

(2022/C 64/16)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okregowy Warszawa-Praga w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: FY

Vastapuoli: Profi Credit Polska S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja SEU 19 artiklan 1 kohtaa, ottaen huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettu vastaavuusperiaate, tulkittava siten, että SEUT 267 artiklan 1 kohdan perusteella annettu unionin tuomioistuimen tuomio, joka koskee unionin oikeuden tulkintaa, on peruste aloittaa uudelleen siviiliasianssa aiemmin lainvoimaiseksi tulleella tuomiolla päätökseen saatettu menettely, jos siviiliprosessilain 4011 §:n kaltaisessa kansallisen oikeuden säännöksessä sallitaan aloittaa uudelleen menettely lainvoimaisen tuomion tapauksessa silloin, kun tuomio on annettu sellaisen säännöksen perusteella, jonka on todettu Trybunał Konstytucyjny (perustuslakituomioistuim, Puola) antaman tuomion perusteella olevan ristiriidassa ylemmäntasoisien säädöksen kanssa?
- 2) Edellyttääkö SEU 4 artiklan 3 kohdassa ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettu periaate, joka koskee kansallisen oikeuden tulkintaa unionin oikeuden mukaisesti, että siviiliprosessilain 401 §:n 2 kohdan kaltaista kansallisen oikeuden säännöstä on tulkittava laajasti siten, että siinä säädetty peruste aloittaa uudelleen menettely kattaa lainvoimaisen yksipuolisen tuomion, jossa tuomioistuin on jättänyt noudattamatta unionin tuomioistuimen 13.9.2018 antamasta tuomiosta Profi Credit Polska (C-176/17, EU:C:2018:711) johtuvia velvoitteita eikä ei ole tutkinut kuluttajan ja luotonantajan yhdistävän sopimuksen sopimusehtojen kohtuuttomuutta rajoittuen ainoastaan vekselin muodollisen sääntöjenmukaisuuden tutkintaan?

Valitus, jonka Abitron Germany GmbH on tehnyt 23.9.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-75/20, Abitron Germany GmbH v EUIPO, 14.7.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-589/21 P)

(2022/C 64/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Abitron Germany GmbH (edustajat: T. Dolde, C. Zimmer, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), Hetronic International, Inc.

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on 13.12.2021 antamallaan määräyksellä päättänyt, että valituslupaa ei myönnetä ja valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Cora on tehnyt 1.10.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-500/19, Coravin v. EUIPO – Cora (CORAVIN), 20.7.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-619/21 P)

(2022/C 64/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Cora (edustaja: M. Georges-Picot, avocate)

Muut osapuolet: Coravin, Inc. ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) määräsi 13.12.2021 antamallaan määräyksellä, ettei valituslupaa myönnetä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona (Espanja) on esittänyt 14.10.2021 – JF ja NS v. Diamond Resorts Europe Limited (Sucursal en España), Diamond Resorts Spanish Sales S.L. ja Sunterra Tenerife Sales S.L.

(Asia C-632/21)

(2022/C 64/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Granadilla de Abona

Pääasian asianosaiset

Kantajat: JF ja NS

Vastaajat: Diamond Resorts Europe Limited (Sucursal en España), Diamond Resorts Spanish Sales, S. L. ja Sunterra Tenerife Sales, S. L.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko katsottava, että sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevaa vuoden 1980 Rooman yleissopimusta⁽¹⁾ ja sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista annettua asetusta N:o 593/2008⁽²⁾ on sovellettava sopimukseen, joissa molemmat sopimuspuolet ovat Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Onko asetusta N:o 593/2008 tulkittava siten, että sitä sovelletaan kyseisen asetuksen 24 artiklan nojalla sopimukseen, jotka on tehty ennen sen voimaantuloa? Jos vastaus on kieltävä, onko katsottava, että kiinteistöjen käyttöä koskeva aikaosuussopimus, joka tehdään keräämällä klubin pisteitä, sisältyy vuonna 1980 tehdyn Rooman yleissopimuksen 4 artiklan 3 kohdan tai 5 artiklan soveltamisalaan siinäkin tapauksessa, että nimenomaan kuluttaja valitsee sovellettavaksi laiksi muun kuin asuinpaikkansa valtion lain? Jos vastauksena on, että se voisi sisältyä molempien soveltamisalaan, kumpaan sovelletaan ensisijaisesti?

3) Riippumatta toiseen kysymykseen annettavasta vastauksesta, onko kiinteistöjen käyttöä koskevaa aikaosuussopimusta, joka tehdään keräämällä klubin pisteitä, pidettävä sopimuksena, jolla hankitaan esineoikeuksia, jotka kohdistuvat kiinteistöihin, vai sopimuksena, jolla hankitaan yhtiöoikeudellisten oikeuksien kaltaisia henkilökohtaisia oikeuksia?

— Mikäli katsotaan, että hankitaan esineoikeuksia, onko määritettäessä sovellettavaa lakia sovellettava ensisijaisesti asetuksen N:o 593/2008 4 artiklan c alakohtaa vai 6 artiklan 1 kohtaa, myös siinä tapauksessa, että nimenomaan kuluttaja valitsee sovellettavaksi laiksi muun kuin asuinpaikkansa valtion lain?

— Mikäli katsotaan, että hankitaan henkilökohtaisia oikeuksia, onko niitä pidettävä kiinteistöjen vuokraamista koskevana oikeutena, johon sovelletaan 4 artiklan c alakohtaa, vai palvelujen suorittamisena, johon sovelletaan 4 artiklan b alakohtaa? Ja onko joka tapauksessa sovellettava ensisijaisesti 6 artiklan 1 kohtaa suhteessa kuluttajiin ja/tai käyttäjiin, myös siinä tapauksessa, että nimenomaan kuluttaja valitsee sovellettavaksi laiksi muun kuin asuinpaikkansa valtion lain?

4) Onko kaikissa edellä mainituissa tapauksissa vuonna 1980 tehdyn Rooman yleissopimuksen ja asetuksen N:o 593/2008 sovellettavaa lakia koskevia oikeussääntöjä tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö on niiden mukainen, kun siinä todetaan, että ”Kaikkiin sopimukseen, joissa viitataan oikeuksiin, jotka liittyvät yhden tai useamman Espanjassa sijaitsevan kiinteistön käyttämiseen määritetyn tai määritettävissä olevan vuotuisen ajanjakson aikana, sovelletaan tämän lain säännöksiä siitä riippumatta, mikä on sopimuksentekopaikka ja -päivämäärä”?

⁽¹⁾ Roomassa 19.6.1980 allekirjoitettavaksi avattu sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskeva yleissopimus (EYVL 1980, L 266, s. 1).

⁽²⁾ Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17.6.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 593/2008 (EUVL 2008, L 177, s. 6).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Bremen (Saksa) on esittänyt 15.10.2021 – LB GmbH v. Hauptzollamt D

(Asia C-635/21)

(2022/C 64/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Bremen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: LB GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt D

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6.10.2016 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/1821 ⁽²⁾, olevaa yhdistettyä nimikkeistöä tulkittava siten, että nyt käsiteltävän ja välipäätöksessä tarkemmin kuvattavan kaltainen ns. Air Lounger on luokiteltava alanimikkeeseen 9401 8000?

⁽¹⁾ EYVL 1987, L 256, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2016, L 294, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Cluj (Romania) on esittänyt 19.10.2021 – SC Zes Zollner Electronic SRL v. Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj-Napoca

(Asia C-640/21)

(2022/C 64/21)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Cluj

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Zes Zollner Electronic SRL

Vastapuoli: Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj-Napoca

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovellataanko tilanteessa, jossa tavaroiden vastaanottaja havaitsee vastaanotetun määrän suuremmaksi kuin tulli-ilmoituksessa on alun perin ilmoitettu, asetuksen N:o 952/2013 ⁽¹⁾ 173 artiklaa vai 174 artiklaa?
- 2) Viittaako kyseisen asetuksen 173 artiklan sanamuoto ”muita kuin [tulli-ilmoituksessa] alun perin tarkoitettuja tavaroita” tavaroihin, jotka poikkeavat alun perin tarkoitetuista määrältään vai laadultaan vai näiden molempien seikkojen osalta?
- 3) Jos tavaroiden määrän havaitaan olevan tulli-ilmoituksessa ilmoitettua suurempi, onko tavaroiden vastaanottajalla edellä mainitun asetuksen mukaan käytettävissään jokin menettelyllinen keino, jonka nojalla vastaanottaja voi oikaista virheet ilman, että sille määrätään hallinto- tai rikosoikeudellisia seuraamuksia?

⁽¹⁾ Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Warszawie (Puola) on esittänyt 28.10.2021 – LM v. KP

(Asia C-654/21)

(2022/C 64/22)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: LM

Vastaaja: KP

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001⁽¹⁾ 124 artiklan d alakohtaa, luettuna yhdessä sen 128 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että säännöksissä käytetty ilmaisu ”mitättömyyttä koskeva vastakanne” voi tarkoittaa mitättömäksi julistamista koskevaa vaatimusta ainoastaan siltä osin kuin se liittyy kantajan EU-tavaramerkin loukkaamiseen perustuvaan vaatimukseen – mikä antaa kansalliselle tuomioistuimelle mahdollisuuden olla tutkimatta mitättömäksi julistamista koskevaa vastakannetta laajempänä kuin kantajan oikeudenloukkausta koskevaan vaatimukseen liittyvin osin?
- 2) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 129 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kyseinen säännös – jossa säädetään ”jäsenvaltion kansallista tavaramerkkiä koskeviin samankaltaisiin kanteisiin sovellettavista menettelysäännöistä” – viittaa kansallisiin menettelysäännöksiin, joita sovellettaisiin yksittäisessä EU-tavaramerkkioikeuden loukkausta koskevassa menettelyssä (ja mitättömyyttä koskevassa vastakannemenettelyssä), vai viittaako se yleisesti jäsenvaltion oikeusjärjestykseen sisältyviin kansallisiin menettelysäännöksiin, millä on merkitystä silloin, kun yksittäisen EU-tavaramerkkioikeuden loukkausta koskevan kanteen vireille tullessa jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä ei ollut tavaramerkin mitättömistä koskevaa vastakannetta koskevia menettelysääntöjä, jotka koskevat kansallisia tavaramerkkejä?

⁽¹⁾ EUVL 2017, L 154, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) on esittänyt 5.11.2021– EC PLUS ULTRA COSMETICS AG v. Slovenian tasavalta

(Asia C-664/21)

(2022/C 64/23)

Oikeudenkäyntikieli: slovenia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EC PLUS ULTRA COSMETICS AG

Vastaaja: Slovenian tasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ säännökset ja erityisesti sen 131 artikla ja 138 artiklan 1 kohta ja unionin oikeuden periaatteet, erityisesti verotuksen neutraalisuuden periaate, tehokkuusperiaate ja suhteellisuusperiaate [– –] esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jolla kielletään arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen aineellisten edellytysten täyttymisen osoittavien uusien todisteiden esittäminen ja huomioon ottaminen jo ensimmäisen asteen hallinnollisessa menettelyssä ja täsmällisemmin sanoen esitettäessä huomautuksia verotarkastusta koskevasta pöytäkirjasta, joka laaditaan ennen verotuspäätöksen antamista?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugali) on esittänyt 9.11.2021 – Gencoal S.A. v. Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda, BT

(Asia C-669/21)

(2022/C 64/24)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gencoal S.A.

Vastaaja: Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda., BT

Ennakkoratkaisukysymys

Loukataanko Espanjan arvonlisäveroasetusta vastaavan 29.12.2006 annetun kuninkaan asetuksen 1624/1992 31 §:n 1 ja 4 momentilla sekä 12.2.2008 annetun direktiivin 2008/9/EY⁽¹⁾ 15 artiklan 1 kohdalla, joista ensin mainituissa säädetään, että elinkeinon- tai ammatinharjoittajien, jotka eivät ole sijoittautuneet [sen valtion] alueelle, jossa veroa kannetaan, mutta jotka ovat sijoittautuneet yhteisöön [Euroopan unioniin], arvonlisäveron palauttamista koskevan hakemuksen esittämiseksi asetettu määräaika alkaa kunkin vuosineljänneksen tai kunkin kalenterivuoden päättymistä seuraavana [päivänä] ja päättyy sitä vuotta, jona kyseinen vero on suoritettu, seuraavan kalenterivuoden syyskuun 30 päivänä, ja joista toiseksi mainitussa säädetään, että palautushakemus on tehtävä sijoittautumisjäsenvaltiolle viimeistään palautusajanjaksoa seuraavan kalenterivuoden syyskuun 30 päivänä, verotuksen neutraalisuuden periaatetta (joka vaikuttaa kilpailun neutraalisuuteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen syrjäntäkieltoa koskevaan osaan), joka seuraa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä, joka perustuu 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 12.2.2008 annetulla neuvoston direktiivillä 2008/8/EY⁽³⁾, 4, 5 ja 7 perustelukappaleeseen ja 167, 170, 171 ja 178 artiklaan, sekä Euroopan unionin perusoikeussopimuksen 41 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta perusoikeudesta?

(¹) Yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/9/EY (EUVL 2008, L 44, s. 23).

(²) Yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY muuttamisesta mikroyhteisöjen osalta 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

(³) Direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta palvelujen suorituspaikan osalta 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/8/EY (EUVL 2008, L 44, s. 11).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Köln (Saksa) on esittänyt 9.11.2021 – BA v. Finanzamt X

(Asia C-670/21)

(2022/C 64/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BA

Vastaaja: Finanzamt X

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 63 artiklan 1 kohtaa sekä SEUT 64 ja SEUT 65 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle perintöveron kantamista koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään perintöveron laskemisesta, että yksityisomaisuuteen kuuluva rakennettu kiinteistö, joka sijaitsee kolmannessa maassa (tässä: Kanadassa) ja jota vuokrataan asuinkäyttöön, arvostetaan täyteen arvoonsa, kun taas yksityisomaisuuteen kuuluvan kiinteistön, joka sijaitsee Saksassa, Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueen jäsenmaassa ja jota vuokrataan asuinkäyttöön, arvosta otetaan huomioon ainoastaan 90 prosenttia perintöveron laskennassa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hagen (Saksa) on esittänyt 16.11.2021 – BL v. Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

(Asia C-687/21)

(2022/C 64/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hagen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BL

Vastaaja: Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eurooppalaiseen yleiseen tietosuojasetukseen⁽¹⁾ sisältyvä vahingonkorvaussäännös (yleisen tietosuojasetuksen 82 artikla) tehoton siksi, että säännökset aineettoman vahingon korvaamisen yhteydessä määrättävistä oikeus-seurauksista eivät ole täsmällisiä?
- 2) Edellyttääkö vahingonkorvausvaade sen lisäksi, että suojeltavat tiedot on oikeudettomasti saatettu asiaankuulumattoman kolmannen osapuolen tietoon, myös todettavissa olevaa aineetonta vahinkoa, joka vaatimuksen esittäjän on näytettävä toteen?
- 3) Riittääkö yleisen tietosuojasetuksen rikkomiseen se, että rekisteröidyn henkilön henkilötiedot (nimi, osoite, ammatti, tulot ja työnantajat) tietoja käsittelevän yrityksen työntekijöiden virheen vuoksi erehdyksessä luovutetaan paperille tulostetussa muodossa kolmannelle osapuolelle paperisella asiakirjalla?
- 4) Onko tietojen tahattoman kolmannelle osapuolelle luovuttamisen vuoksi kyseessä tietojen laitton myöhempi käsittely, jos yritys on työntekijöidensä menettelyn vuoksi vahingossa luovuttanut muutoin tietojenkäsittelylaitteelle tallennettavat tiedot tulostetussa muodossa asiaankuulumattomalle kolmannelle osapuolelle (yleisen tietosuojasetuksen 2 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 1 kohdan f alakohta, 6 artiklan 1 kohta ja 24 artikla)?

- 5) Onko kyseessä yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklassa tarkoitettu aineeton vahinko jo silloin, kun kolmas osapuoli, joka on vastaanottanut henkilötietoja sisältävät asiakirjat, ei ole tutustunut kyseisiin tietoihin ennen paperiasiakirjan, johon tiedot sisältyvät, palauttamista, vai riittääkö yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklassa tarkoitettuun vahinkoon mielipahan aiheutuminen henkilölle, jonka henkilötiedot on laittomasti luovutettu edelleen, koska henkilötietojen oikeudettoman luovutuksen yhteydessä on aina olemassa vaara siitä, että suuruudeltaan määrittelemättömän henkilöjoukon henkilötietoja voidaan käsitellä myöhemmin tai jopa käyttää väärin?
- 6) Kuinka vakavana rikkomista on pidettävä, jos tietojen tahaton luovuttaminen kolmansille osapuolille on estettävissä yrityksessä työskentelevien avustavien työntekijöiden tehokkaammalla valvonnalla ja/tai tietoturvan paremmalla organisoinnilla, esimerkiksi järjestämällä tavaran luovutus hoidettavaksi erillään sopimus- ja erityisesti rahoitusasiakirjoista taikka erillisellä luovutusasiakirjalla tai siirtämällä asiakirjat yrityksen tiloissa tavaran luovuttamisesta huolehtiville työntekijöille ilman asiakkaan, joka on saanut haltuunsa tulostetut asiakirjat, tavaran noutamiseen oikeuttava asiakirja mukaan lukien, myötävaikutusta (yleisen tietosuoja-asetuksen 32 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohta sekä 4 artiklan 7 alakohta)?
- 7) Onko aineettoman vahingon korvaamisella katsottava tarkoitettavan seuraamuksen määräämistä sopimussakon tavoin?

(¹) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 16.11.2021 – X v. Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Asia C-689/21)

(2022/C 64/27)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 20 artikla, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklan kanssa, esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa 22 vuotta täyttäneet henkilöt lähtökohtaisesti menettävät jäsenvaltion kansalaisuutensa suoraan lain nojalla, jos he ovat syntyneet jäsenvaltion ulkopuolella, eivät ole koskaan asuneet jäsenvaltiossa eivätkä oleskelleet siellä yhteenkuuluvuutta kyseisen jäsenvaltion kanssa ilmentävissä olosuhteissa, minkä seurauksena he menettävät samalla unionin kansalaisuutensa ja siihen liittyvät oikeudet, paitsi jos heillä on myös jonkin muun jäsenvaltion kansalaisuus, kun otetaan huomioon, että pääasiassa kyseessä olevasta lainsäädännöstä seuraa, että
- a) yhteenkuuluvuuden jäsenvaltion kanssa oletetaan muodostuvan yhteensä yhden vuoden jäsenvaltiossa oleskelun perusteella,
- b) jäsenvaltion kansalaisuus on mahdollista säilyttää lievennetyin edellytyksin, jos kansalaisuuden säilyttämistä koskeva hakemus tehdään ennen 22-vuotissyntymäpäivää, ja tällöin toimivaltaiset viranomaiset arvioivat kansalaisuuden menettämisen seurauksia, ja
- c) menetetyn kansalaisuuden palauttaminen 22-vuotissyntymäpäivän jälkeen on mahdollista ainoastaan kansalaistamismenettelyssä, johon sisältyy lukuisia edellytyksiä, kuten yhtäjaksoinen pitkäkestoinen oleskelu jäsenvaltiossa, mutta oleskelun kestoa koskevasta edellytyksestä voidaan jäsenvaltion entisten kansalaisten kohdalla jossain määrin poiketa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 18.11.2021 – Cafpi SA ja Aviva Assurances SA v. Enedis SA

(Asia C-691/21)

(2022/C 64/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Cafpi SA ja Aviva assurances SA

Vastaaja: Enedis SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽¹⁾ 2 artiklaa ja 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sähköjakeluverkon haltijaa voidaan pitää ”valmistajana”, kun se muuttaa tuottajan tuottaman sähkön jännitettä, jotta sähkö voidaan jakaa loppukuluttajalle?

⁽¹⁾ EYVL 1985, L 210, s. 29.

Valitus, jonka Laboratoire Pareva on tehnyt 19.11.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-337/18 ja T-347/18, Laboratoire Pareva ja Biotech3D v. komissio, 15.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-702/21 P)

(2022/C 64/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Laboratoire Pareva (edustajat: P. Sellar ja K. Van Maldegem, advocaten, sekä M. Grunchard, S. Englebert ja M. Ombredane, avocats)

Muut osapuolet: Biotech3D Ltd & Co. KG, Euroopan komissio, Ranskan tasavalta ja Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- määrää työjärjestyksen 64 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesta selvittämistoimesta kirjallisen pöytäkirjan esittämiseksi unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetystä istunnosta
- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja
- kumoaa riidanalaiset toimet ja velvoittaa korvaamaan tästä valituksesta ja asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut tai velvoittaa korvaamaan tästä valituksesta valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja palauttaa asiat takaisin unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleentarkastelua varten.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole viran puolesta ottanut esiin sitä, että perustelut olivat puutteelliset

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei noudattanut velvollisuuttaan ottaa viran puolesta esiin peruste, joka koskee perustelujen riittävyttä riidanalaisissa toimissa, ja siis arvioida tällaista oikeuskysymystä. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli, että ”arvioitaessa Parevan PHMB:stä ihmisten terveydelle aiheutuvia kohtuuttomia riskejä ratkaisevana tekijänä on teratogeeninen vaikutus eikä subakuutti myrkyllisyys sisään hengitettäessä” (133 kohta), vaikka kyseiseen tekijään ei ole viitattu riidanalaisien toimien perusteluissa. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisellä tuomioistuimella oli velvollisuus tarkastella sitä ja ottaa kantaa siihen, oliko vastaaja jättänyt esittämättä riidanalaisien toimien osalta SEUT 296 artiklassa edellytetyllä tavalla riittävät perustelut väitetyn teratogeenisen tekijän osalta.

2. Unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla

Unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan, että kyseessä oleva aine on teratogeeninen ja että valittaja ei riitauttanut sitä, että teratogeeninen vaikutus on ihmisten terveyden kannalta ratkaiseva tekijä riidanalaisia toimia toteutettaessa. Tässä johtopäätöksessä otetaan selvästi vääristyneellä tavalla huomioon unionin yleisessä tuomioistuimessa kirjatut tosiseikat ja istunnossa esitetyt lausunnot, minkä seurauksena unionin yleisen tuomioistuimen arviointi riidanalaisien toimien laillisuudesta on vääristynyt.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Győri Ítéltábla (Unkari) on esittänyt 23.11.2021 – MJ v. AxFina Hungary Zrt.

(Asia C-705/21)

(2022/C 64/30)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Győri Ítéltábla

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MJ

Vastapuoli: AxFina Hungary Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta esteenä kansallisen oikeuden tulkinnalle, jonka mukaan kuluttajasopimuksessa käytettyyn kohtuuttomaan sopimusehtoon perustuvan pätemättömyyden oikeudellisena seurauksena on siinä tapauksessa, että kohtuuttomaksi katsottu sopimusehto koskee suorituksen pääkohdetta eikä (laina)sopimus voi näin pysyä voimassa ilman kohtuuttomaksi todettua ehtoa, se, että kansallinen tuomioistuin – todettuaan sopimuksen kokonaisuudessaan pätemättömäksi eli ettei kyseistä sopimusta voida pitää kokonaisuudessaan voimassa eikä se voi tuottaa kuluttajaan nähden sitovia oikeusvaikutuksia –
 - a) toteaa sopimuksen päteväksi muuntamalla sopimuksen pääkohteena olevan lainan laskentavaluutan Unkarin forinteiksi ja korvaa tämän laskentavaluutassa ilmaistun määrän forintimäärällä, jonka kuluttaja on todellisuudessa saanut lainanantajalta, ja vahvistaa näin määritetyille pääomalle kertyvän vuotuisen koron eri tavalla kuin, jos se olisi laskettu pätemättömäksi todetun sopimuksen perusteella, jotta alun perin sopimusta tehtäessä vahvistettu vuotuinen korkokanta vastaisi pankkien välisessä lainanannossa Unkarissa viitekorkona sovellettua korkokantaa (BUBOR), korotettuna tämän ja alkuperäisessä (valuuttamääräisessä) lainasopimuksessa vahvistetun korkokannan välisellä erotuksella?
 - b) toteaa sopimuksen päteväksi vahvistamalla ulkomaan valuutan ja Unkarin forintin väliselle vaihtokurssille enimmäismäärän eli rajaamalla kuluttajan kannettavaksi todellisuudessa koituneen, kohtuuttomasta sopimusehdosta johtuvan vaihtokurssiriskin tasolle, jonka tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi ja joka kuluttaja olisi sen mukaan voinut ottaa huomioon sopimusta tehdessään, ja jättää ennalleen sopimuksessa vahvistetun korkokannan myöhemmin lailla velvoittavasti vahvistettuun valuutan forinteiksi muuntamispäivään saakka?

- 2) Onko 1 kohdan a alakohdassa muotoiltuun kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että Unkarin oikeuden mukainen päteväksi toteaminen
- a) tapahtuu sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jossa sopimus on vielä voimassa osapuolten välillä, eli kun sopimuksen voimassa pitämisellä pyritään osapuolten välisen oikeussuhteen säilyttämiseen tulevaisuuteen nähden siten, että kohtuuttomaksi katsotut sopimusehdot korjataan taannehtivin vaikutuksin – ja lasketaan samalla uudelleen kyseiseen ajankohtaan saakka tehdyt suoritukset muutettujen ehtojen mukaisesti – myös siksi, että kuluttajaa suojattaisiin sellaisilta erityisen haitallisilta seurauksilta, joita voisi aiheutua velvollisuudesta maksaa välittömästi lainan pääoma kokonaisuudessaan takaisin?
- b) tapahtuu sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jossa osapuolten välillä ei enää ole sopimusta, jota olisi arvioitava sopimusehdon kohtuuttomuuden kannalta, koska sopimuksen voimassaolo on jo päättynyt tai koska lainanantaja on jo aiemmin irtisanonut sopimuksen suorittamatta jääneiden lyhennysten vuoksi tai katsottuaan suoritettun maksun riittämättömäksi taikka koska todellisuudessa tilanne on joka tapauksessa se, ettei kumpikaan osapuolista pidä enää sopimusta päteväenä eikä sen pätevyyttä voida enää tuomioistuimen antaman ratkaisun vuoksi riitauttaa, eli tilanteessa, jossa sopimuksen toteaminen päteväksi taannehtivin vaikutuksin ei palvele kuluttajan etuja vaan sitä, että vastavuoroiset velvoitteet saadaan tilitetyiksi ja oikeussuhde päätetyksi korjaamalla kohtuuttomaksi todettu sopimusehto (tai kohtuuttomiksi todetut sopimusehdot)?
- 3) Jos unionin tuomioistuin vastaa 1 kohdan a ja b alakohdassa muotoiltuihin kysymyksiin myöntävästi – 2 kohdassa esiin tuotuja näkökohtia unohtamatta –, ovatko kyseisen direktiivin asian kannalta merkitykselliset säännökset esteenä 2 kohdan a alakohdassa kuvatussa tosiasiallisessa tilanteessa sille, että sopimus pidetään voimassa aina lainsäätäjän forinteiksi muuntamisesta antamassa laissa säädettyyn muuntopäivään saakka korvaamalla lainan valuuttamäärä forinteilla sellaisten kansallisten oikeussääntöjen perusteella, joiden mukaan
- ellei toisin ole sovittu (mistä ei ole kyse käsiteltävässä asiassa), rahamääräiset saatavat on maksettava velvoitteen täyttämispaikan virallisessa valuutassa.
 - sopimussuhteissa kertyy maksettavaksi korkoa, jollei laissa toisin säädetä.
 - korkokanta on keskuspankin peruskorko, jollei laissa toisin säädetä?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 24.11.2021 – Recamier SA
v. BR**

(Asia C-707/21)

(2022/C 64/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Recamier SA

Vastapuoli: BR

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) (nk. Bryssel I -asetus) 33 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että oikeusvoiman itsenäinen määritelmä kohdistuu kaikkiin oikeusvoiman edellytyksiin ja vaikutuksiin vai voiko osa sen edellytyksistä ja vaikutuksista määräytyä sen valtion lain mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on pantu vireille ja/tai jonka tuomioistuin on antanut tuomion?
- 2) Onko ensin mainitussa tapauksessa katsottava, että kahden eri jäsenvaltion tuomioistuimissa nostetuilla kanteilla on oikeusvoiman itsenäinen määritelmä huomioon ottaen sama peruste, jos kantaja vetoaa samoihin tosiseikkoihin mutta eri oikeusperusteisiin?

- 3) Onko kahdella sellaisella vaatimuksella, joista toinen on esitetty sopimusoikeudellisen vastuun ja toinen tuottamuvastuun perusteella mutta jotka kumpikin johtuvat samasta oikeussuhteesta, kuten yhtiön hallituksen jäsenen toimivaltuuksien käyttämisestä, katsottava olevan sama peruste?
- 4) Onko jälkimmäisessä tapauksessa katsottava, että asetuksen (EY) N:o 44/2001 33 artiklan 1 kohta, jonka mukaisesti on katsottu, että tuomioistuinratkaisun on voitava siirtyä muihin jäsenvaltioihin ulottuvuudeltaan ja vaikutuksiltaan samanlaisena kuin se on siinä jäsenvaltiossa, jossa se on annettu, velvoittaa tukeutumaan sen valtion lakiin, jonka tuomioistuin on antanut ratkaisun, vai salliiko se, kun kyse on tähän liittyvistä prosessuaalisista seurauksista, että sovelletaan sen tuomioistuimen valtion lakia, jolta tunnustamista on haettu?

(¹) EYVL 2001, L 12, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 25.11.2021 – XXX v. Belgian valtio,
jota edustaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista vastaava valtiosihteri**

(Asia C-711/21)

(2022/C 64/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: XXX

Vastapuoli: Belgian valtio, jota edustaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista vastaava valtiosihteri

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4, 7 ja 47 artiklaa sekä jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY (¹) 5 artiklaa, 6 artiklan 6 kohtaa ja 13 artiklaa, luettuina [19.6.2018 annetun tuomion Gnandi (C-181/16, EU:C:2018:465)] valossa, tulkittava siten, että tuomioistuin, joka käsittelee kansainvälisen suojelun epäämistä koskevaan päätökseen perustuvasta palauttamispäätöksestä vireille pantua muutoksenhakua, voi palauttamispäätöksen laillisuutta arvioidessaan ottaa huomioon ainoastaan sellaiset olosuhteiden muutokset, joilla voi olla merkittävä vaikutus tilanteen arviointiin edellä mainitun 5 artiklan perusteella ja jotka ovat tapahtuneet ennen kuin Conseil du contentieux des étrangers on päättänyt kansainvälistä suojelua koskevan menettelyn?
- 2) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 5 artiklassa tarkoitettujen olosuhteiden täytyntä ilmetä ajankohtana, jolloin ulkomaalainen oleskeli maassa laillisesti tai hänellä oli lupa jäädä sinne?

(¹) EUVL 2008, L 348, s. 98.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 25.11.2021 – XXX v. Belgian valtio,
jota edustaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista vastaava valtiosihteri**

(Asia C-712/21)

(2022/C 64/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: XXX

Vastapuoli: Belgian valtio, jota edustaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioista vastaava valtiosihtööri

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 47 artiklaa sekä jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 5 artiklaa, 6 artiklan 6 kohtaa ja 13 artiklaa, luettuina [19.6.2018 annetun tuomion Gnandi (C-181/16, EU:C:2018:465)] valossa, tulkittava siten, että tuomioistuin, joka käsittelee kansainvälisen suojelun epäämistä koskevaan päätökseen perustuvasta palauttamispäätöksestä vireille pantua muutoksenhakua, voi palauttamispäätöksen laillisuutta arvioidessaan ottaa huomioon ainoastaan sellaiset olosuhteiden muutokset, joilla voi olla merkittävä vaikutus tilanteen arviointiin edellä mainitun 5 artiklan perusteella ja jotka ovat tapahtuneet ennen kuin Conseil du contentieux des étrangers on päättänyt kansainvälistä suojelua koskevan menettelyn?
- 2) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 5 artiklassa tarkoitettujen olosuhteiden täytynyt ilmetä ajankohtana, jolloin ulkomaalainen oleskeli maassa laillisesti tai hänellä oli lupa jäädä sinne?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 348, s. 98.

Valitus, jonka Frédéric Jouvin on tehnyt 25.11.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-472/20 ja T-472/20 AJ II, Jouvin v. komissio, 26.4.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-719/21 P)

(2022/C 64/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Frédéric Jouvin (edustaja: L. Bôle-Richard, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-472/20 ja T-472/20 AJ II, Jouvin v. komissio, 26.4.2021 antaman määräyksen siltä osin kuin siinä hylätään kanne selvästi täysin perusteettomana;
- hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset ja palauttaa asian komissiolle;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksen tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on luokitellut sen arvioitavaksi saatetut tosiseikat ilmeisen virheellisesti, unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheellisen toteamuksen erään todisteen sisällöstä ja tehnyt oikeudellisen virheen näyttövaatimusten osalta. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin tekee oikeudellisen virheen, kun se luokittelee oikeudellisesti virheellisesti sen arvioitavaksi saatetut tosiseikat. Unionin yleinen tuomioistuin näet katsoo, että patentinloukkaajien hyvin suuri lukumäärä ei saata kyseenalaiseksi komission tekemää toteamusta siitä, että valittajan kantelussa tarkoitettujen yritysten välisestä salaisesta yhteistyöstä ei ollut todisteita. Toteamuksella patentinloukkaajien suuresta ja eksponentiaalisesti kasvavasta lukumäärästä ei kuitenkaan pyritä osoittamaan salaisen yhteistyön olemassaoloa, vaan se vaikuttaa olevan seurausta viimeksi mainitusta.

Valittaja esitti todisteet tästä salaisesta yhteistyöstä, kun hän osoitti, että standardointityöhön osallistuneisiin yrityksiin oli etukäteen otettu yhteyttä, jotta niille myönnettäisiin lisenssejä hänen patenttisalkkuunsa. Neuvottelujen kariuduttua kaikki yritykset, joihin oli oltu yhteydessä, osallistuivat ISO:ssa standardointityöhön, ja yksikään niistä ei noudattanut velvollisuuksiaan, jotka koskevat ilmoituksen tekemistä siitä, että ne ovat tietoisia patentista, joka voi liittyä laadittavana olevaan standardiin. Nämä seikat merkitsevät salaista yhteistyötä, joka on johtanut patentinloukkaajien lukumäärän eksponentiaaliseen kasvuun.

Valittaja esittää myös valitusperusteen, jonka mukaan ensin komissio ja sitten unionin yleinen tuomioistuin määräyksessään teki oikeudellisen virheen näyttövaatimusten osalta, osoittaakseen kyseessä olevien yritysten välisen salaisen yhteistyön olemassaolon.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sen tietoon saatettuja tosiseikkoja. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että valittaja ei ollut esittänyt markkinoiden jakamista koskevia väitteitään hallinnollisessa menettelyssä. Valittaja on kuitenkin esittänyt tämän väitteen hallinnollisessa menettelyssä 15.5.2018 päivätyssä komissiolle osoitetussa kirjeessä, eli yli kaksi vuotta ennen komission lopullista päätöstä valittajan kantelun hylkäämisestä. Unionin yleinen tuomioistuin tekee siis oikeudellisen virheen, kun se jättää toteamatta sen tietoon saatetun todisteen tosiasiallisen sisällön.

Lopuksi kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen erään todisteen sisältöä koskevassa toteamuksessa. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että valittaja vaatii sitä pääasiallisesti toteamaan kilpailusääntöjen rikkomisen. Valittaja esittää kuitenkin, että kun komissio arvioi sille hallinnollisen menettelyn kuluessa esitettyjen seikkojen todellista arvoa, se ei olisi voinut kuin todeta kantelussa tarkoitettujen yritysten välisen salaisen yhteistyön ja tämän johdosta kilpailusääntöjen rikkomisen.

Siltä osin kuin kyse on valittajan kärsimän syrjinnän toteamisesta, kanteessaan valittaja rajoittui kehittelemään hallinnollisessa menettelyssä jo esitettyjä argumentteja ja toi esiin ilmeisen arviointivirheen, jonka komissio oli tehnyt, kun se ei ollut ottanut huomioon valittajan esittämiä tosiseikkoja. Kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei valittaja ollut esittänyt lainkaan ilmeisesti riidanalaisista päätöistä koskevia väitteitä, se laiminlöi perusteluvollisuutensa, koska valittajan kaikilla väitteillä pyrittiin kuitenkin osoittamaan komission tekemä ilmeinen arviointivirhe.

Siltä osin kuin kyse on salaisen yhteistyön luonnehdinnasta, valittaja arvostelee komissiota niin ikään ilmeisestä arviointivirheestä. Valittaja ei missään tapauksessa vaatinut unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan suoraan kilpailusääntöjen rikkomista, vaan pikemminkin toteamaan, että komission tietoon tulleiden tosiseikkojen analyysin olisi pitänyt johtaa kiistatta siihen, että komissio itse toteaa kilpailusääntöjen rikkomisen ja sen omien suositusten vakavan rikkomisen.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Županijski sud u Puli (Kroatia) on esittänyt 30.11.2021 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat GR, HS, IT ja INTER CONSULTING D.O.O., selvitystilassa**

(Asia C-726/21)

(2022/C 64/35)

Oikeudenkäyntikieli: kroatia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Županijski sud u Puli

Pääasian asianosaiset

GR, HS, IT ja INTER CONSULTING D.O.O., selvitystilassa

Ennakkoratkaisukysymys

Onko arvioitaessa sitä, onko ne bis in idem -periaatetta loukattu, tosiseikkoja, jotka mainitaan Županijsko državno odvjetništvo u Pulin (Pulan alueen syyttäjänvirasto) 28.9.2015 päivätyyn syytteen syytevaatimuksessa, verrattava vain keskeisiin tosiseikkoihin, jotka mainitaan Klagenfurtin syyttäjänviraston 9.1.2015 päivätyyn syytteen syytevaatimuksessa ja Klagenfurtin osavaltion tuomioistuimen 3.11.2016 antaman tuomion – joka on vahvistettu Itävallan tasavallan ylimmän tuomioistuimen tuomiolla – tuomiolauselmassa, vai onko Županijsko državno odvjetništvo u Pulin syytteen syytevaatimuksessa mainittuja tosiseikkoja verrattava myös Klagenfurtin osavaltion tuomioistuimen 3.11.2016 antaman tuomion – joka on vahvistettu Itävallan tasavallan ylimmän tuomioistuimen tuomiolla – perusteluista ilmeneviin tosiseikkoihin ja tosiseikkoihin, joiden perusteella Klagenfurtin syyttäjänvirastossa on suoritettu esitutkinta useiden henkilöiden, mukaan lukien henkilöiden GR ja HS, osalta, mutta joita ei myöhemmin ole sisällytetty Klagenfurtin syyttäjänviraston 9.1.2015 päivätyyn syytteeseen (eikä mainittu syytevaatimuksessa)?

Valitus, jonka Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré ym. ovat tehneet 30.11.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-777/19, CAPA ym. v. komissio, 15.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-742/21 P)

(2022/C 64/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré ym. (edustaja: M. Le Berre, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins Hauts-de-France, Fonds régional d'organisation du marché du poisson (From Nord), Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), Ranskan tasavalta, Ailes Marines SAS, Éoliennes Offshore des Hautes Falaises, Éoliennes Offshore du Calvados, Parc du Banc de Guérande, Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport, Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier, Herviou & Associés SARL

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- ottaa valituksen tutkittavaksi ja hyväksyy sen
- kumoaa Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2021 asiassa T-177/19, CAPA ym. v. Euroopan komissio, antaman tuomion
- toteaa, että yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne on hyväksyttävä
- palauttaa asian yleiseen tuomioistuimeen
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksensa tueksi kuuteen perusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste koskee tosiasiallisen tuomioistuinvalvonnan puuttumista. Valittajat esittävät, ettei yleinen tuomioistuin ole harjoittanut täyttä tuomiovaltaansa, koska se ei ole tutkinut, oliko olemassa vaara siitä, että riidanalainen tuki vaikuttaa konkreettisesti valittajiin.

Toinen valitusperuste koskee virheellisiä toteamuksia ja näytön ottamista huomioon vääristyneellä tavalla. Valittajat esittävät, että yleinen tuomioistuin on tehnyt virheellisiä toteamuksia valittajien esittämien tiettyjen todisteiden osalta ja että se on ottanut valittajien esittämät eräät muut todisteet, jotka koskevat muun muassa vaaraa siitä, että riidanalainen tuki vaikuttaa konkreettisesti valittajiin, huomioon vääristyneellä tavalla.

Kolmas valitusperuste koskee tosiseikkojen luokittelussa tehtyjä virheitä. Valittajat toteavat, että valituksenalainen tuomio sisältää tosiseikkojen luokittelua koskevia virheitä, koska siinä erotellaan riidanalaisen tuen tiettyjä vaikutuksia toisistaan ja katsotaan, että erät näistä vaikutuksista eivät liittyneet riidanalaiseen tukeen.

Neljäs valitusperuste koskee SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) 2015/1589⁽¹⁾ 1 artiklan h alakohdan virheellistä soveltamista. Valittajat esittävät, että valituksenalaisessa tuomiossa sovelletaan virheellisesti kyseisissä säännöksissä tarkoitettun asianomaisen osapuolen käsitettä sekä valittajien ja riidanalaisen tuen saajien välisen kilpailusuhteen olemassaolon osalta, että valittajiin riidanalaisen tuen takia kohdistuvaa todellista vaikutusta koskevan vaaran osalta.

Viides valitusperuste koskee SEUT 39 artiklan virheellistä soveltamista. Valittajat esittävät, että valituksenalaisessa tuomiossa sovelletaan SEUT 39 artiklaa virheellisesti tutkittaessa sitä, ovatko valittajat asianomaisia osapuolia.

Kuudes valitusperuste koskee lopuksi perustelujen puutteellisuutta sillä perusteella, että perusteluvollisuus on valituksenalaisen tuomion osalta laiminlyöty muun muassa sen takia, ettei tuomiossa perustella, miksei valittajien ole katsottu olevan asianomaisia osapuolia, toteamusta siitä, ettei riidanalaisen tuen ja tukea saaneiden tuulivoimahankkeiden vaikutuksia koskevien vaarojen välillä ole yhteyttä, ja sitä, ettei huomioon ole otettu kalastustoiminnan SEUT 39 artiklassa tarkoitettua erityisluonnetta tutkittaessa sitä, ovatko valittajat asianomaisia osapuolia.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (kodifioitu toisinto) (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Valitus, jonka Nichicon Corporation on tehnyt 9.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-342/18, Nichicon Corporation v. komissio, 29.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-757/21 P)

(2022/C 64/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Nichicon Corporation (edustaja: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger ja H. Kühnert, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion sekä SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen C(2018) 1768 (asia AT.40136 – Kondensaattorit; jäljempänä riidanalainen päätös) siltä osin kuin tämä päätös koskee valittajaa
- toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi siinä
- ensimmäisen kanneperusteen, joka koski 18.12.1998, vuoden 2005 huhti-toukokuussa, vuoden 2009 helmikuussa, vuoden 2009 heinäkuussa, 9.3.2010 ja 31.5.2010 pidettyjä kokouksia koskevia aineellisia virheitä, joiden perusteella päätöksessä todettiin, että valittaja oli osallistunut unionin kilpailusääntöjen rikkomiseen
- toisen kanneperusteen toisen osan, joka koski sitä, ettei valittaja ollut vastuussa muiden asianomaisten yritysten välillä tehdyistä kahden- ja kolmenvälisistä sopimuksista
- toisen kanneperusteen kolmannen osan, joka koski sitä, ettei osallistumista yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun rikkomiseen ollut tapahtunut ennen 7.11.2003
- neljännen kanneperusteen, joka koski sakon suuruuden määrittämisessä tapahtuneita ilmeisiä arviointivirheitä,

ja kumoaa näin ollen riidanalaisen päätöksen osittain ja alentaa valittajalle määrätyn 72 901 000 euron suuruisen sakon määrää kohtuulliseksi,

- toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleentarkastelua varten, ja
- velvoittaa komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää neljä valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: olennaista menettelymääräystä on rikottu, koska valituksenalaista tuomiota ei ole saatettu todistusvoimaiseksi

Vastuussa olleet tuomarit eivät allekirjoittaneet valituksenalasta tuomiota käsin. Siitä puuttuu siis tarvittava todistusvoimaiseksi saattaminen. Allekirjoitusten puuttumisen on katsottava merkitsevän olennaisten menettelymääräysten rikkomista. Valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava.

Toinen valitusperuste: komission tosiseikoista tekemien toteamusten arvioinnissa on tapahtunut virheitä

Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen oikeusasteen kantajan esittämistä perusteista tekemää arviota rasittavat todisteiden vääristyneellä tavalla huomioon ottaminen, oikeudelliset virheet ja puutteelliset perustelut.

Kolmas valitusperuste: komission tosiseikoista tekemien toteamusten valvonnassa on tapahtunut virheitä yhtenä kokonaisuutena pidettävän jatkettun rikkomisen osalta ja valittajan tällaiseen rikkomiseen osallistumista koskevan vastuun osalta

Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin esitti puutteelliset perustelut ja teki oikeudellisen virheen hylätessään perusteen, jonka mukaan komissio ei ollut osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla kantajan olleen vastuussa muiden asianomaisten yritysten välisistä kahden- ja kolmenvälisistä kokouksista. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi kantajan perusteen, jonka mukaan komissio ei ollut esittänyt näyttöä jatkuvasta rikkomisesta.

Neljäs valitusperuste: sakon määrän vahvistamisessa on tapahtunut ilmeisiä arviointivirheitä

Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se käytti perusteena ETA-alueella laskutettujen myyntien arvoa ETA-alueelle lähetettyjen myyntien arvon sijaan. Lisäksi vahvistaessaan vakavuuskertoimeksi 16 prosenttia, unionin yleinen tuomioistuin sovelsi puutteellista oikeudellista arviointiperustetta jättäessään ottamatta huomioon kantajalle ominaisen asiayhteyden. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut riittävällä tavalla huomioon lieventäviä seikkoja, ja valittajalle määrätyn sakon suurus on näin ollen suhteeton. Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi täten muun muassa suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se ei ottanut asianmukaisella tavalla huomioon valittajan rajallista osuutta. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se kieltäytyi ottamasta huomioon valittajan huolimattomuutta ja kilpailukäyttäytymistä lieventävinä seikkoina.

Valitus, jonka Nippon Chemi-Con Corporation on tehnyt 10.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) asiassa T-363/18, Nippon Chemi-Con Corporation v. komissio, 29.9.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-759/21 P)

(2022/C 64/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Nippon Chemi-Con Corporation (edustajat: H.-J. Niemeyer, M. Röhrig ja P. Neideck, Rechtsanwälte, ja I.-L. Stoicescu, avocate)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion ja kumoaa valittajaa koskevilta osin SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 21.3.2018 tehdyn komission päätöksen (asia AT.40136 – Kondensaattorit) (1)

- toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion niiltä osin kuin siinä vahvistetaan valittajalle määrätyn sakon määrä, ja kumoaa Euroopan komission 21.3.2018 antaman päätöksen 2 artiklan j alakohdan
- vieläkin toissijaisemmin alentaa valittajalle määrätyn sakon määrää hyväksytyjen valitusperusteiden perusteella
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kuuteen perusteeseen.

1. Ensimmäinen valitusperuste: yleisen tuomioistuimen tuomiosta puuttuvat tuomarien allekirjoitukset

Koska kolmen tuomarin allekirjoitukset puuttuvat, tuomio on yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 118 artiklan ja yleisen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan nojalla mitätön.

2. Toinen valitusperuste: SEUT 101 artiklan rikkominen (tuomion 143-307 kohta)

Yleinen tuomioistuin on soveltanut SEUT 101 artiklaa virheellisesti, kun se on vahvistanut Euroopan komission rikkomista koskevan toteamuksen. Yleinen tuomioistuin on jättänyt asianmukaisesti arvioimatta väitetyt rikkomisen merkitystä ETAn kannalta. Se on soveltanut virheellisesti näytön kokonaisuutta koskevaa doktriinia ja kääntänyt näyttötaakan valittajan vahingoksi, mikä on loukannut syyttömyysolettaa.

3. Kolmas valitusperuste: yksi jatkuva rikkominen (tuomion 308-400 kohta)

Yleinen tuomioistuin on soveltanut SEUT 101 artiklaa virheellisesti, kun se on katsonut, että kyse oli yhdestä jatkuvasta rikkomisesta, ja koski kaikkia elektrolyyttikondensaattoreita ja aikaväliä 26.6.1998-23.4.2012. Yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellistä oikeudellista arviointimenetelmää tarkastellessaan sellaisen kattavan suunnitelman olemassaoloa, joka on yhden jatkuvan rikkomisen perusedellytys. Valittaja toteaa myös, että vaikka oikeudellinen arviointimenetelmä hyväksyttäisiin, yleisen tuomioistuimen toteaminen tosiseikkojen perusteella ei voida katsoa, että kyse olisi jatkuvasta, eli keskeyttämättömästä, rikkomisesta.

4. Neljäs valitusperuste: tarkoitukseen perustuva rikkominen (tuomion 401-429 kohta)

Yleinen tuomioistuin on soveltanut SEUT 101 artiklaa virheellisesti, kun se on vahvistanut Euroopan komission näkemyksen siitä, että koko rikkomista oli pidettävä tarkoitukseen perustuvana rikkomisena. Yleinen tuomioistuin ei ole riittävästi perustellut kantaansa, ja se on soveltanut vaihdettujen tietojen osalta virheellistä oikeudellista arviointimenetelmää.

5. Viides valitusperuste: toimivalta (tuomion 71-83 kohta)

Yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen vahvistaessaan, että Euroopan komissiolla oli SEUT 101 artiklaan ja ETA-sopimuksen 53 ja 56 artiklaan perustuva alueellinen toimivalta määrätä seuraamuksia koko rikkomisesta. Yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt soveltaa olennaisuusrajaa pikemminkin kuin ainoastaan viitata "[elektrolyyttikondensaattoreiden] myyntiin Euroopan unionissa" ja joka tapauksessa ainakin perustella toteamuksensa riittävästi.

6. Kuudes valitusperuste: sakon määrän laskeminen (tuomion 430-526 kohta)

Yleinen tuomioistuin on jättänyt soveltamatta asianmukaisesti suhteellisuusperiaatetta, ja se on laiminlyönyt useita menettelyllisiä vaatimuksia, eli perusteluvollisuuden ja velvollisuuden arvioida näyttöä ja tutkia tosiseikkoja täysimääräisesti arvioidessaan valittajan Euroopan komissiolle esittämää näyttöä.

(¹) Komission päätös C(2018) 1768 lopullinen.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – ”BOSOLAR” EOOD v. ”CHEZ ELEKTRO BULGARIA” AD, ”NATSIONALNA ELEKTRICHESKA KOMPANIA” EAD:n osallistuessa asian käsittelyyn

(Asia C-366/19) ⁽¹⁾

(2022/C 64/39)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 255, 29.7.2019.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 26.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Constitucional – Portugali) – Autoridade Tributária e Aduaneira v. VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda

(Asia C-136/21) ⁽¹⁾

(2022/C 64/40)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 17.5.2021.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 26.11.2021 – EMS Electro Medical Systems v. EUIPO (AIRFLOW)

(Asia T-751/21)

(2022/C 64/41)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: EMS Electro Medical Systems GmbH (München, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Scheib ja C. Schulte)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti sanamerkille AIRFLOW – Rekisteröintihakemus nro 1 533 193

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.9.2021 asiassa R 546/2021-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan EMS Electro Medical Systems GmbH:n oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 2 kohtaa on tulkittu virheellisesti.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 kohtaa on tulkittu virheellisesti.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 75 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 76 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 8.12.2021 – C&C IP UK v. EUIPO – Tipico Group (t)

(Asia T-762/21)

(2022/C 64/42)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: C&C IP UK Ltd (Bristol, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Tipico Group Ltd. (St. Julian's, Malta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin t rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 17 915 463

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 3.9.2021 asiassa R 2326/2020-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää valituksen, jonka Tipico Group Ltd. teki EUIPO:n väiteosaston asiassa B 3 080 138 19.10.2020 tekemästä päätöksestä
- velvoittaa EUIPO:n ja Tipico Group Ltd:n, mikäli tämä esiintyy asiassa väliintulijana, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 8 artiklan 5 kohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 9.12.2021 – Daw v. EUIPO – Sapa Building Systems (alpina)

(Asia T-766/21)

(2022/C 64/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Daw SE (Ober-Ramstadt, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Haberl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Sapa Building Systems SpA (Naviglio, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin alpina rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro No 15 123 342

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 23.9.2021 asiassa R 2198/2020-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa Sapa Building Systems SpA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1001 33 artiklan 2 kohdan rikkominen ja
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 14.12.2021 – Gameageventures v. EUIPO (GAME TOURNAMENTS)**(Asia T-776/21)**

(2022/C 64/44)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Gameageventures LLP (Folkestone, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja S. Santos Rodríguez)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä kuviomerkki, joka sisältää sanaosan GAME TOURNAMENTS – Rekisteröintihakemus nro 18 207 605*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.10.2021 asiassa R 211/2021-5 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien EUIPO:ssa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Perusteluvollisuuden laiminlyönti ja kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen.
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan rikkominen
 - Yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI